

Velkomstord.

Hvor er vi heldige!

Da forældrene på sidste årsmøde slog til lyd for, at Marjatta-Bladet skulle genoplives, blev vi alle meget glade, for vi har længe ønsket et blad, hvor synspunkter kan komme frem og meninger kan udveksles. Næste reaktion var at blive lidt betænkelig, vi ved jo, at det altid har været svært at frigøre tilstrækkelig med ressourcer til det meget arbejde, der ligger bag et blad.

Både forældre og medarbejdere var glade for det "gamle Marjatta-Blad", men vi ved jo godt, at vi fra Marjattas side ikke var gode nok til at skrive i bladet. Forældrene måtte bære de store byrder. Dengang var det først og fremmest Charlotte Plenges store indsats, der holdt Marjatta-Bladet igang.

Så kom dette nye initiativ fra Inge Lise Holmgren, der var fuld af kraft og energi, overblik og forbindelser. Vi blev smittet af dette engagement og har med begejstring sagt ja til at udgive et blad, som forældre og medarbejdere står sammen om. Det skal være et blad fra Marjatta-Fællesskabet til forældre og venner, hvor man kan høre nyt fra de enkelte enheder inden for Marjatta-Fællesskabet, og hvor synspunkter kan komme frem og drøftes.

Der har altid været et livligt samarbejde mellem pårørende (forældre, plejeforældre og venner) og medarbejderne. Det har bl.a. givet sig udtryk i basar og lotteri, Åbent hus-arrangementer, bestyrelsesarbejde, forældremøder, personlige samtaler m.v.

Hvor er vi heldige. Her er en ny opgave, som vi kan være sammen om - et fælles blad. Synspunkter fra forældre er altid spændende for medarbejdere, de åbner ofte for et nyt synsfelt, som er inspirerende og lærerigt. Medarbejderne fortæller altid gerne om samværet med elever og beboere, om hverdag og fest, om stort og småt.

Lad os ønske hinanden til lykke med det nye initiativ, lad os stå sammen om at give bladet et godt og seriøst indhold, og lad os samtidig sige stor tak til dem, der har involveret sig personligt i at gennemføre det.

Lisbet Kolmos

Sct. Michael

Denne årstidsfest er en tilbagevendende begivenhed, som altid har gjort dybt indtryk på både børn og voksne her på Marjatta.

Den lange lyse sommer er forbi. Markerne er høstet, grøntsagerne taget op ad jorden, og vi nærmer os den mørke tid med blæst, regn og kulde. Tærsklen til efteråret markeres hvert år den 29. september - ikke blot på Marjatta - men på alle Rudolf Steiner Skoler og hjem over hele verden.

I tidligere tider var det en kirkelig fest, men i vor moderne tid er den gledet ud af folks bevidsthed og bliver ikke længere fejret. I gammel tid var Sct. Michael tilbedt som den helgen der hjalp og beskyttede havets folk, hjalp ridderne i kamp og han er ærkeenglen som fordriver slangen ud af himlen. I gamle kirkemalerier, ikoner o.l. rundt omkring i verden kan

Sct. Michael også ses afbilledet som den, der bærer vægten og vejer menneskets onde gerninger med gode, eller som den der bærer verdenskuglen i sin hånd.

Der er et utal af billeder, hvor han ses kæmpe med dragen, slangen eller djævelen, alle motivet på at Sct. Michael bekæmper det onde.

Ligeledes findes der mange gamle og smukke legender og fortællinger om Sct. Michael. Sømænd, bønder etc. rundt omkring i Europa har hver især haft deres egne historier at fortælle.

Børnene på Marjatta kender bedst historien om Ridder Georg, der bekæmper dragen. Ridderen er den som her på jorden må kæmpe mod de onde magter, således som Sct. Michael har gjort det i himlen.

Rudolf Steiner taler meget om ærkeenglen Michael, og hvad han repræsenterer og betyder for os moderne mennesker. Ser vi os rundt om i verden kan man vel godt sige, at vi lever i en slags Michaelstid. På det store plan viser dragen sig måske i form af krig, forurening, politiske uenigheder o.s.v., men i vores fortravlede hverdag dukker den også frem som konflikter, skænderier o.s.v.

Symbolisk set må vi vil alle være en slags små riddere, der forsøger at løse problemerne med kraft, mod og ansvar, noget som jo bestemt ikke er let. Derfor kan Sct. Michaelsfesten godt være en anledning til at reflektere over tingene og måske forandre noget.

For børnene er det en festdag, som de ser frem til i lang tid. Børnene skal ikke have lange indviklede tolkninger, men derimod opleve en festdag, hvor de gennem den stemning, der lever i huset, får en oplevelse de længe vil huske.

Sct. Michaelsdagen kan fejres på mange måder, og det er helt op til os som medarbejdere, at skabe rammerne. Det kan være et fint årstidsbord, et smukt Sct. Michaelsbillede, musik, sang, et skuespil eller lignende.

På Marjatta starter dagen med en stemningsfuld og højtidelig morgensamling. På vej ind i salen kommer alle forbi et bord, pyntet med en smuk dybrød dug, en buket blomster og måske et funklende riddersværd. Allerede nu ved de, at noget særligt venter. I salen læses fra bibelen om dragen med de 7 hoveder og alle synger Sct. Michaelssangen.

Så går alle ned i spisesalen. Her er der smukt pyntet, elever eller medarbejdere spiller noget festligt fløjtemusik og alle nyder friskbagte fletbrød.

Efter morgenmaden går børnene klassevis ud i skoven. De mindste har kapper på og føler sig alle som rigtige tapre riddere. Pludselig kommer der en flot ridder med hjelm og sværd og læser et brev fra kongen. Vi må alle gennemgå nogle svære opgaver og bliver til rigtige Sct. Michaelsriddere. Vi ledes gennem skoven og skal bl.a. skyde med bue og pil, trække sig selv op i tov og trisser, ride, kaste med spyd, kæmpe mod en ond, sort ridder osv. Alle er begejstrede, nogle lidt bange, men alle er stolte og glade og har en følelse af, at de virkelig har udført en stor bedrift. Til sidst bliver alle slået til Ridder og får flotte medaljer.

Efter middagspausen har der de sidste par år været en flot eurytmiopvisning i salen. Dette giver en meget fin balance mellem en aktiv formiddag og en mere stille fordybende afrunding

på dagen.

De næste dage vil børnene have deres Riddermedaljer hængende om halsen og fortælle om og om igen alt, hvad de har oplevet. Sct. Michaels sangene synges i mange dage og legenden fortælles i skolen og i dukketeatret, stemningen i huset lever længe.

Sct. Michaelsdagen er en fest, som ingen vil undvære og det er en stor, men også meget spændende opgave, at skabe sådan en fest for Marjattas børn.

Lisbet Schmitz, Marjatta

“Sct. Michael”

O ubesejret gudehelt, Sct. Michael,
kom os til hjælp, drag med i felt.
Hjælp os at kæmpe,
Sct. Michael.

Se! Dragen har du lagt for fod,
Sct. Michael.
Du himmelkæmper stærk og god.
Hjælp os at kæmpe,
de fjender dæmpe,
Sct. Michael.

Thi du er himlens bannerherre,
Sct. Michael.
Og engle er din kongehær.
Hjælp os at kæmpe,
de fjender dæmpe,
Sct. Michael.

Stor er din magt, stor er din hær,
Sct. Michael.
Så stor på land, så stor på vand.
Hjælp os at kæmpe,
de fjender dæmpe,
Sct. Michael.

Ridder Georg og dragen.

Der var engang for længe, længe siden, men det kunne lige så godt ha' været i dag en by, hvor alle folk var så kede af det, for udenfor byen lå der en drage, og den forlangte at få en ren og skær jomfru hver dag, ellers ville den knuse hele byen. Men nu var der ikke flere rene og skære jomfruer tilbage i byen. Kun kongens datter, og kongen ville ikke give sin eneste datter til dragen. Men prinsessen sagde: “Jeg må gå ud til dragen ligesom alle mine søstre, når de kunne dø for at frelse byen, vil jeg også gøre det”.

Men oppe i himlen havde Vorherre længe set, hvad dragen gjorde, og da den nu forlangte at få

selveste prinsessen, kaldte Vorherre på sin trofaste engel Sct. Michael og sagde: “Du må finde en ridder på jorden, der vil kæmpe mod dragen, inden det bliver for sent”.

Sct. Michael fløj da hen over jorden for at lede, og langt, langt borte inde i en skov på et hvidt slot boede der en ridder, der hed Ridder Georg, han var lige netop ved at sadle sin hest, da han hørte en stemme fra oven, der sagde: “Du skal ride til den by, hvor dragen ligger, og så skal du kæmpe med dragen, inden den tager prinsessen”.

Ridder Georg sporede straks sin hest og nåede til byen lige i det øjeblik, prinsessen skulle føres ud af byen til dragen.

“Vent lidt”, råbte Ridder Georg, “lad prinsessen blive på slottet. Jeg vil dræbe dragen”. “Du dåre”, sagde folk, “den spyer gift og galde imod dig”.

Men Ridder Georg var ikke bange. Han holdt stille på sin hest og kaldte hemmeligt på Vorherres trofaste engel Sct. Michael. “Hvad skal jeg gøre, når dragen spyer gift og galde imod mig?” spurgte han. “Tag denne sandhedskappe over dig og se, hvad der sker”, lød det, og i det samme lå der en kappe over hans skuldre.

Ridder Georg red nu frem mod dragen, som var vred og rasende over, at prinsessen ikke kom. Den fór lige mod ridderen og spyede gift og galde imod ham, men han holdt sandhedskappen op foran sig, og da giften ramte kappen, blev den kastet tilbage og ramte dragen lige i øjnene, så den ikke kunne se i lang tid.

Nu blev dragen aldeles radende, og for anden gang fór den mod ridderen, og denne gang rev den kappen af ham. Så trak han sit sværd og begyndte at slås, men i samme øjeblik, hans sværd ramte dragen, spintredes det i tusind stumper og stykker.

Det så alle folk inde fra byen. De var kravlet op på bymuren for at se Ridder Georg kæmpe med dragen, og da de så, at hans sværd splintredes, sagde de modigste af mændene: “Kom, vi må hjælpe Ridder Georg”. Og så red de ud med sværd i hånd. Men hver gang et af sværdene ramte dragen, gik det i tusind stumper og stykker.

“Hvad skal vi nu gøre”, sagde de. “Vi må kalde på Sct. Michael”, sagde Ridder Georg, og så kaldte de alle:

“Oh, ubesejret gudehelt Sct. Michael,
kom os til hjælp drag med i felt,
hjælp os at kæmpe,
Sct. Michael”.

Da Sct. Michael hørte det, fløj han helt op til Vorherre, der tog et stykke af en stjerne og gav det til englen. Med det rørte Sct. Michael ved Ridder Georgs sværd, straks blev det helt igen, og nu lyste det så stærkt, at det skinnede ud over alle de tapre mænds sværd, og alle sværd blev hele igen. Da gik mændene igen med Ridder Georg i spidsen mod drage, der blev helt blændet af glansen fra de lysende sværd. I det øjeblik, Ridder Georg stak sværdet i dragen, sprang den i tusind stumper og stykker og var død på stedet.

Kongen kom nu udenfor byen med sin datter. “Du har frelst os Ridder Georg, du skal få min datter til ægte og det halve kongerige”.

Og da de drog ind i byen, red Ridder Georg foran sammen med kongen og prinsessen. Bagefter red alle de tapre mænd, der havde hjulpet ham, og alle sang de:

“Vi er Sct. Michaels tapre mænd
dragen dræber vi med sværd”,

og i det samme lød det oppe fra himlen:

“Alle, som dragen dræbe kan
er Sct. Michaels riddersmænd”.

Siden den dag blev alle de tapre mænd kaldt Michaelsriddere.

Uddrag fra Inger Brochmann's hæfte om Sct. Michaelsfesten.

MarjattaHjemmenes Støttefond

Året går på hæld og vi tillader os derfor at minde om bidrag til MarjattaHjemmenes Støttefond. Forudsætningen for at MarjattaHjemmenes Støttefond kan bevare sin ret til at modtage bidrag, uden at giveren skal betale skat, er, at Fonden modtager 250 bidrag om året.

Bidragene kommer fra beboere, forældre, venner og medarbejdere, og der er allerede kommet 42 bidrag, men vi skal som sagt op på 250 bidrag.

Det mindste beløb Fondsregisteret accepterer er bidrag på kr. 100,00,

Fradragsreglerne for gaver er:

Gaver indtil kr. 5.500,00 om året kan fratrækkes i den skattepligtige indkomst på selvangivelsen, bortset fra de første kr. 500,00. En gave på kr. 5.500,00 giver altså et skattefradrag på

kr. 5.000,00. På tilsvarende måde vil man kunne fratække kr. 1.000,00 på sin selvangivelse, hvis man giver kr. 1.500,00 i bidrag.

Begge forældre i en familie har ret til fradrag.

Bidrag til MarjattaHjemmenes Støttefond kan indbetales på girokonto nr. 8 46 05 23 eller bankkonto nr. 0047 447-00-27172 med oplysninger om navn og adresse.

Erling Bengtsson
suppleant i Støttefondens bestyrelse og
far til Jesper på Sofiegården

En ferietur

Pakkede kufferter, mennesker i pænt tøj og et hus, der summer som en bikuben. Hallo, hvad sker der Det er 6 beboere og 4 medarbejdere fra Damgårdshus, der er på vej til Kreta. Datoen er den 14.8.99 og det er først på eftermiddagen.

Kl. 14.00 kommer bussen og henter os - en halv time før aftalt. Det blev til en kæmpe fordel,

da bussen brød sammen ca. 15 km fra Kastrup. Vi måtte vente en lille time på at blive hentet af en anden bus. Nerverne var på højkant "Når vi nu vores fly". Vi kunne have taget det helt roligt, flyet var 1 time forsinket. Flyveturen tog 3 timer fra ca. kl. 18.00-22.00 - vi havde undervejs stillet vores ure 1 time frem. Det tog tid at få bagagen, det tog tid at køre til hotellet, men endelig ca. kl. 01.00 kunne vi krybe i seng på Ilianthos Village.

Næste morgen, da det var blevet lyst, kunne vi konstatere, at vi boede på et virkeligt lækkert hotel, lige ned til vandet. Der var swimming pool, restaurant og bar. Vi afprøvede det hele og erfarede bl.a. hvordan det er at svømme i vand, der er noget mere salt end på vores nordlige breddegrader. Lejlighederne var lækre med minikøkken, stue, soveværelse og badeværelse med badekar.

Vi fik købt godt ind af mad, frugt og drikke, specielt det sidste, da temperaturen lå på ca. 35 grader. Vi besøgte en Peach Bar, der kunne alt indenfor emnet drink, med eller uden alkohol og flotte isanretninger alt sammen meget fint pyntet.

Vi lejede biler i 3 dage, mandag, onsdag og fredag. Vi kørte meget i bjergene og sikken naturoplevelser, dale under os, bjerge over os, olivenlunde, appelsinplantager, figentræer, mandeltræer, kaktus"buske" med frugter, f.eks. et vildt ferskent træ med ferskner, der var på størrelse med mirabeller. Vi plukkede mandler, der viste sig at være bitre og figner der til gengæld var meget lækre.

Mange af vores hjemlige sarte potteplanter står på Kreta som store buske og Neria vokser langs vejkanten, som hyben gør det hos os.

Vi har badet ved Sydkysten, hvor vandet om muligt var mere salt end på Nordkysten, hvor vi boede. Vi ville gerne opleve noget af grækernes kultur, det gik bare ikke helt efter de ønskede planer. Vi ville finde en gammel ruin, vi mener også at vi fandt den, vi søgte, men på grund af den tiltagende varme, sidst på ugen ca. 40 grader, nøjedes vi med at vinke til den, mens vi kørte forbi. Et andet sted ville vi ind og se et munkekloster, men på grund af vores uanstændige påklædning, korte kjoler og shorts, ville munkene ikke lukke os ind.

Bedre gik det da vi tog op til et berømt munkekloster, der hedder Arkadi og ligger på en bjergtop. Her mødte vi venlige munke, så gamle klædedragter, kranier og meget mere. Vi var inde i hver en krog, vi måtte komme. I kirken tændte vi lys for vores afdøde familiemedlemmer.

Ferien var ved at nå sin afslutning. Lørdag formiddag blev brugt til at pakke og kufferter m.v. blev samlet i en lejlighed, som vi fik lov til at beholde til kl. 17.00. Eftermiddagen blev brugt til indkøb af de sidste souvenirs, solbad og havbad, og dem der havde fået sol nok, drev den af indendørs.

Da vi forlod den sidste lejlighed gik vi ud for at spise endnu et godt måltid mad inden turen gik til lufthavnen. Vi fløj fra Chania kl. 23.00 og landede 3 timer senere i Kastrup Lufthavn. Da urene nu skulle stilles tilbage var kl. ca. 01.00.

Kl. 03.00 er vi tilbage i Damgårdshus - glade og mætte af oplevelser.

En feriehilsen fra

Linda, Elisabeth, John, Klaus, Morten

Dagliglivet i Ristolahaven

Hanen galer, vækkeurene ringer i husene på Bækkeskovstrædet. Klokken er ca. 6.30. Pilehuset's, Fjordhuset's og Damgårdshus's beboere begynder en ny dag. Lige fra morgenstunden er der travl aktivitet, brusebad, morgenmaden forberedes, vasketøjet sorteres og den første maskine sættes igang. I hvert hus har alle små opgaver og ansvarsområder i forhold til fællesskabet i det enkelte hus.

Inden morgenmaden er der i det enkelte hus morgensamling. I kredsen fornemmes fællesskabet i huset, vi siger ugevers af Rudolf Steiner, synger en årstidssang og slutter af med årstids-verset. Derefter går vi ind til morgenmaden. Mens havregrøden, tykmælken, brød m.v. bliver spist, drøftes løst og fast. Er der ændringer i dagens forløb, måske har en beboer noget på hjertet som berører os alle, måske er der en, der fortæller om en sjov oplevelse.

Efter morgenmaden har alle igen hver deres ansvarsopgaver i forhold til oprydning efter morgenmaden. Opgaverne er ikke ens alle dage. Nogle dage skal der fejes udenfor, en anden dag kommer skraldemanden og søkkene skal bæres ud til vejen. De fleste af ugens dage kalder arbejdslivet. Madpakken lægges i tasken. Snart strømmer de ud af husene i alle retninger. Nogle cykler, andre tager bussen til Vidarslunds Gartneri. Andre igen tager til Næstelsø Tera-piværksted. Nogle cykler eller tager bussen til Snesere Værkstedet for at arbejde med hen-holdsvis træ, sølv eller keramik. En del andre tager deres cykler eller går til Strandhøj - Marjatta Fællesskabets landbrug.

Fra de forskellige huse har beboerne produktbestillinger med. I husene bruger de selv de produkter, som de er med til at fremstille.

De fleste beboere har en hjemmedag. Det vil sige i stedet for at tage på arbejde, arbejdes der i deres eget hjem. Grundig rengøring i huset, havearbejde m.v. Desuden ordnes indkøb i Præ-stø. Der arbejdes med, at beboerne selv kan tage bussen o.s.v. På hjemmedage lægges også individuelle tiltag som lægebesøg, frisør, fodterapi m.v. Hjemmedagen er en meget afholdt dag. Selvom der arbejdes hårdt i huset, så er man ofte 2-3 beboere og 1-2 medarbejdere - det vil sige, at der er tid til den enkelte.

Kl. 16.00-16.30 vender alle hjem fra arbejde.

Fra september til midt i maj har vi aftenskole-aktiviteter i Ristolahaven. De fleste aktiviteter foregår i og omkring vores Løvehus. Der er mange forskellige tilbud, men alle deltager på et eurytmi-/male-/og musikhold. Derudover er der valgfrie tilbud, f.eks. pileflet, halm-/blomsterbinding og ridning. Der er nogle af beboerne, der går til korsang i Everdrup Sognekor. Opstår der ønsker fra flere af beboerne eller helt individuelt, prøver vi at imødekomme dem, enten ved at få undervisere til at komme hos os, eller at den enkelte beboer får lov til at deltage på et hold i en anden sammenhæng.

Et aftenskolehold er aldrig et enkelt husfællesskab, men søgt sammensat så alle er sammen med hinanden på en god måde. F.eks. har vi flere beboere med fra Vidarslund på vores male-hold.

Det er vigtigt at pleje og vedligeholde færdigheder, men samtidig giver de kunstneriske fag, pileflet m.v. muligheden for et sundt aktivt samvær med andre omkring et fælles tema. Det løfter den enkelte udover sig selv - alle i gruppen er med til at bidrage til et fælles hele.

Der høres altid en pjatten og grinen, når vore beboere kommer gående op fra Løvehuset.

De beboere der ikke har aftenskole, når de kommer hjem fra arbejde, er med til at forberede aftensmaden i det enkelte hus. Menuen bliver bestemt i det enkelte husfællesskab - dog er der visse rammer. "Kød"-/vegetar-/og fiskedage. Selve arbejdet i køkkenet er bygget op, så med-arbejderen har en støttende/ledsagende funktion. Den eller de beboere der har madlavningsdag skal helst lære at arbejde så selvstændigt som muligt.

Udover aftenskoleaktiviteterne formes aftenerne meget ud fra individuelle behov. Årstiden kommer også her i betragtning. Om sommeren drikkes der aftenkaffe/the udenfor - måske ved et tændt bål, og om vinteren sidder vi i stuen - måske med højtlesning. Nogle af beboerne besøger hinanden, sidder og hører musik, skriver, tegner eller strikker sammen.

Onsdag aften er der måske fodbold i fjernsynet, som nogle af beboerne har et ønske om at se. Måske mødes alle fodboldfans et sted, og sidder og hepper sammen.

Weekenderne har et andet præg end hverdagen. Der er mere tid til individuelle stille sysler. Men her er der måske også, som i den forgangne weekend, idrætsdag i Bøgeskoven. Hele Marjatta Fællesskabet mødes og dyster sammen.

Søndag eftermiddag havde alle ønsket at høre og se Erik Grip - et herligt arrangement. For et par weekender siden var en del til ABBA-koncert på Ledreborg Slotspark.

I det enkelte hus afholdes ca. hver 14. dag, til engang om måneden, et beboermøde. Her frem-sættes ønsker for aktiviteter, f.eks. drøftelse om stuen skal males, ønsker for sommerturen/vin-terferien m.v.

Set udefra kan livet i et hus opleves meget som i en familie. Den største opgave vi som med-arbejdere har, er individuelt at støtte og hjælpe den enkelte, men også at pleje og værne om det fællesskab, der opstår, bl.a. se til at alle har en plads uden at være dominerende eller domi-nere andre. At alle kan udfolde sig, men i respekt for det fællesskab, vedkommende er en del af.

Tine Bay Sørensen, Pilehuset